

lede, paa hvilken Maaden de ere blevne kritiserede, og hvorledes Resultatet, uden at der er kommet noget Nyt frem, stadig er bleven, at de ere blevne forkastede. Jeg skal kun her minde om Maaden, hvorpaa dette Thing behandlede Forsvarssagen, ikke alene de selvstændige Forslag, der kom frem, men ogsaa hele Forsvarsvæsenets Udvikling paa Finantsloven, idet Thinget tilfids, om jeg saa maa sige, barberede Budgetten stærkere og stærkere, og tog mindre og mindre Hensyn til Landstingets Ønsker. Jeg skal minde om, hvorledes dette tilfids førte til den Konflikt, der kom i 1885. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Vedreborg) har jo selv indrømmet, at det egentlig var Forsvarsvæsenets Udvikling, der gav Anledning til Konflikten, idet man fra Oppositionens Side ikke mente at kunne gaa med til det, Landstinget vilde, altsaa ikke kunde gaa med til at rette sig efter Landstinget, og derigjennem foranledige en Finantslov. Det er altsaa det, der har givet Anledning til at vi ere komne i den Situation, som vi nu befinde os i, og jeg er overbevist om, at de, til hvem jeg her nærmest henvender mig, de som ikke ville gjøre Noget for Forsvarsvæsenet, i allerhøieste Grad medvirke til, at der bliver gjort Noget. De vidste, at denne Regjering, naar den kom til at staa saaledes, som den nu har staaet i nogle Aar ikke kunde lade Forsvarsvæsenet ligge; den maatte nødvendigvis, efter den Opfattelse af Forholdene, som den saa tidt har udtalt, gjøre Noget for Forsvaret, og De maa indrømme mig at den har handlet moderat i saa Henseende; den er begyndt smaat; men nu er det blevet noget Mere. Naar jeg senere kommer til at omtale Forsvarsvæsenet, saaledes som det foreligger beklint, hvilke Penges, der ere, og hvilke Penges, der ville blive forbrugte, tror jeg, De ville indrømme mig, at det ikke er meget store Summer. Det, jeg egentlig vilde sige, er, at dette Parti, naar det bebrejder Regjeringen, hvad den gjør for Forsvarsvæsenet, kan takke sig selv for, at det har bragt Regjeringen i den Situation, at den ene har Ansvaret for det. Naar den anden Gruppe, som tidligere i det Mindste er optraadt meget forsvarsvenligt, som gjennem sin Ordfører har fortalt os, at Forsvarsvæsenet var en Sag, som skulde afgjøres, og som i sin Betænkning har fortalt os, at der i Landet i det Hele taget raadede en kraftig Villie til at værne Landet, men at den kun ikke kunde gaa med til Kjøbenhavns Befæstning, fordi det var for stort et Vaaben at indlade os paa at føre frem, naar den — siger jeg — bebrejder Regjeringen, at den befæster Kjøbenhavn, saa vil jeg dog

minde om, at det kan dog egentlig ikke undre den, at vi, naar vi, som det ofte er antyd, ere komne i den Situation, at vi selv have Ansvaret, saa ogsaa maa handle efter, hvad vi selv og de Sagkyndige anse for rigtig. For det Første vide vi ikke, hvad det ærede Medlem og hans Meningsfæller ville med Hensyn til Forsvaret, det er aldrig kommet frem. Og dernæst, naar man har Ansvaret for en Ting, vil man ogsaa gjøre det, saaledes som man selv anser det for rigtig, og her ere vi i det heldige Tilfælde, at vi virkelig ere støttede af de Sagkyndige; dermed mener jeg ikke af enhver Lieutenant, der har Vist til at udtale sig om Sagen, men af de sagkyndige overordnede militære Autoriteter, som have udtalt sig derom. Naar man paa den Maade er kommen til Kjøbenhavns Befæstning, mener jeg, at saa kunde Folk, der ville have gjort Noget for Forsvaret, takke sig selv derfor, fordi de ikke have givet os noget Program, den har manglet ethvert Alternativ. Regjeringen har kun haft det ene, som den selv har udarbejdet, eller ladet udarbejdet, og det er det Eneste, den har kunnet handle efter. Under den megen Tale, der har været i Pressen om et Program, har man dog af og til set et saadant Program komme frem. I Tjor stod der i „Morgenbladet“ et saadant Program, som ofte har været omtalt, og som lyder saaledes: „Havde vi Magt, som vi have Villie, ordnede vi vort Forsvarsvæsen under tilbørligt Hensyn til Landets økonomiske Status med det Maaal for Øie, at vi opfyldte de internationale Forpligtelser, som den neutrale Stilling, vi ønske vort Land skal indtage, medfører.“ Det er et overordentlig smukt Program, men hvis man skulde til at udføre det, hvad skulde der saa gjøres? Det er det Positive, der mangler. Programmet kan jeg forsaavidt tiltræde, men jeg vil udføre det ved at lade Kjøbenhavn blive befæstet, det er Sagen. Der har ikke været den mindste Antydning af, hvorledes man skulde gjøre det paa anden Maade, saaledes, at Regjeringen kunde have overveiet, om det muligvis ikke var Noget af det, der kunde bruges. Nu vilde maasse ærede Medlemmer, navnlig de, der oftere ere optraadte som havende stor Interesse for Forsvaret sige: Ja, men vi ville slet ingen Fæstning have, det er Hæren, vi ville udvilde. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at heller ikke det have de Lov til at sige efter de mange Regtelser, der paa senere Aars Finantslove ere komne frem paa Omraader, der skulde tjene til at udvilde Hærens Kampdygtighed. Jeg skal blot nævne den Stabighed, hvormed de have negtet Penges til Fægtningsudrustning, til Munderinger, de høist nødvendige Munderinger, naar Hæren